

Vefadan Sor Sevgili

– HayrettinYazcı · 09 Şubat 2012

Islık çalarak gelir, her gece yılan dili
İhaneti anlamam vefadan sor sevgili

Bir yare tutkuluyum adını bilmediğim
Saçını bile bir kez okşayıp, sevmediğim

ne yoldaşlığımız var, ne de evdeş olmadık
Bir seyyare gibiyiz, diz çöküpte kalmadık

Aşk bir gönül işidir vurulursun bakmadan
O yağarken her gece, ıslanırsın bıkmadan

Tarıyorum saçımı saçlarının yerine
Ben artık sen olmuşum bakmadan gözlerine

Kumlar kadar kızgınım ve toprak kadar serin
Kırk yıllık sadakat bu almadan bir aferin

Kılıçtan kim anlarmış yalnız görüp kınını
Anlıyorum diyenin karışlarım alınını

Kuş bile habersizdir taşırken kanadını
Anlamak değildir ki ada yazmak adını

Dünyalar bağışlardın düşseydin kollarıma
Bir kez de gül dikseydin n'olurdu yollarıma

Özlemler biçiyorum usanmadan, bıkmadan
Bu bir yetim hakkıdır sevmiş isem bakmadan

Yine de sen aldırma şikayet içindir dil
Karanlığıma düşen nazenin ince kandil

Ben kaldım karanlığın azı dişli tek aç
Uzadıkça uzuyor gecenin siyah saç

Vefa beyaz bayraklı salınan bir gemidir
İhanet dediğimiz bir demir leblebidir

Demir atmaya bile geçer el sallayarak
Kendini yer de ömür dişlerine kıyarak

Hayrettin YAZICI